

спасень, и да му прости Господь грѣхове-тѣ и да исправи сѣрдце-то му. Отъ слѣдующій-тѣ урокъ Хенрихъ разумѣ, що е направилъ за него Исусъ Христосъ, въ когото ный имама искупуваніе съ неговж-тѣ кръвь, и прощеніе, на грѣхове-тѣ. [Колос. 1. 14.]

Съ особеннѣ радость слушаше Хенрихъ когато му приказвахъ за Спасителя. При сѣдѣйствіе-то на Божественнѣ-тѣ благодать, сѣрдце-то му ся виждаше исполнено съ любовь кѣмъ Искупитель-тѣ, и той ся толкозь боеше да Го неоскѣрби, што то сѣкѣ думѣ и сѣкѣ работѣ, коѣто щѣше да захване, размысляше ѣъ, и сѣкога пыташе своѣж-тѣ наставницѣ, дали ще бѣде то благоугодно Богу. И тѣй въ толкозь кратко врѣме негово-то поведеніе ся сѣвършено измѣни. Той ся отучи отъ лошы-тѣ думы, и ставаше му криво, ако чуеше нѣкого да произнася нѣщо не прилично. При туй още сѣкога и сѣсъ сичкы приказува-